

Perëndia u përgjigjet pyetjeve të njeriut

Rruga e shpëtimit e shpjeguar thjeshtë

nga
William MacDonald

E drejta e autorit: © 1996 nga William MacDonald

Titulli në Anglisht: «God's Answers to Man's Questions»

Përkthimi nga anglishtja, redaktimi dhe formati në shqip
nga
Sali Kaceli, Asambleja Biblike

Falënderojmë shkrimtarin William MacDonald për lejen që na dha për ta përkthyer këtë libër në shqip. Lutja jonë ishte që ky libër të bëhej i vlefshëm në Shqipëri. Nëse gjatë leximit gjeni ndonjë gabim, ju lutemi, na lajmëroni menjëherë (p.sh. me postë ose me këtë adresë e-mail: geosturm01@aol.com). George Sturm pranon gjithë përgjegjësinë për çdo gabim.

Citimet biblike në shqip janë marrë nga:
Bibla, "Diodati i Ri" (1991-1994)
Përdorur me leje nga ALBANIA BIBLE SOCIETY
A.B.S., TIRANË

Pa autorizim nga autori nuk lejohet
shtypja apo riprodhimi i tekstit.

Asambleja Biblike 2002
Pogradec

Perëndia u përgjigjet pyetjeve të njeriut

Nëse nuk je i krishterë dhe nëse nuk di si të bëhesh një i tillë, por në fakt je i interesuar për këtë çështje, dhe nëse dëshiron t'ia vësh veshin, atëherë do të zbulosh se faqet e mëposhtme do të jenë me interes për ty.

Këtu, mesazhi i krishterë është paraqitur si një seri pyetjesh dhe përgjigjesh: pyetje që ti mund të kesh, dhe përgjigje të bazuara direkt në Bibël.

Atëherë, nga t'ia fillojmë? Së pari, do të fillojmë me çështjen, e cila bëri që Ungjilli i krishterë të jetë i domosdoshëm, domethënë, me çështjen e

MËKAT

Çfarë është mëkati?

Mëkati është mosligjshmëri, domethënë, bërja e vullnetit të vetë personit pa marrë parasysh vullnetin e Perëndisë. Është të humbasësh shenjtën, të mos plotësosh standartin e përsosmërisë së Perëndisë në mendime, fjalë dhe vepra. Është dështimi për të bërë atë që ne e konsiderojmë të drejtë. Rom. 3:23; Jakobi 4:17; 1 Gjoni 3:4.

Ku ndodhi mëkati i parë?

Mëkati i parë ndodhi në parajsë, kur Luciferi, kreu i engjëjve, dëshiroi të zinte vendin e Perëndisë. Pastaj ai u përzu nga parajsa dhe u bë i njohur me emrin Satan. Isaia 14:12-15.

Si hyri mëkati në botë?

Mëkati hyri në botë nëpërmjet Adamit, kur ai nuk iu bind Perëndisë, nëpërmjet ngrënies së frutit të ndaluar në Kopshtin e Edenit. Zanafilla 3:1-13.

Pse e lejoi Perëndia mëkatin?

Perëndia e krijoi njeriun të lirë, me moral dhe me fuqinë e duhur për të zgjedhur midis të mirës dhe të ligës. Dëshira e Tij ishte që krijesat e Tij ta donin dhe adhuronin Atë me vullnet, dhe të dëshironin të mirën në vend të së ligës. Por, në qoftë se një krijesë ka të drejtën të zgjedhë të mirën, ai mund të zgjedhë edhe të ligën. Zanafilla 2:15-17.

Çfarë do të kishte ndodhur me Adamin nëse ai nuk do të kishte mëkatuar?

Ai do të kishte shijuar jetë të gjatë në Kopshtin e Edenit. Zanafilla 2:17.

Çfarë i ndodhi Adamit kur ai mëkatoi?

1. Ai u bë i vdekur nga ana frymërore ndaj Perëndisë.
2. Ai iu nënshtrua vuajtjes fizike, sëmundjes dhe vdekjes fizike.
3. Ai humbi pafajshmërinë, u bë jo i drejtë dhe jo i shenjtë, fajtor dhe i humbur, armik dhe i huaj. Zanafilla 3:7; Ef. 2:1-3.
4. Po të vdiste në mëkatin e tij, ai do të vuante gjykim të përjetshëm.

Si ndikoi mëkati i Adamit në fëmijët e tij?

Natyra e tij mëkatore u trashëgua në të gjithë pasardhësit e tij. «Prandaj, ashtu si me anë të një njeriu të vetëm mëkati hyri në botë dhe me anë të mëkatisë vdekja, po ashtu vdekja u shtri tek të gjithë njerëzit, sepse të gjithë mëkatuan» Rom. 5:12 (Shihni gjithashtu Rom. 5:13-19).

A po thoni se ne të gjithë kemi lindur mëkatarë në këtë botë për arsye të mëkatit të Adamit?

Po! Fëmijët e Adamit, trashëgojnë pikërisht natyrën e tij, dhe ajo natyrë ishte natyrë mëkatore. Ne na duhet që t'i mësojmë të gjithë fëmijët të bëjnë gjëra të drejta, por ata dinë të bëjnë gjëra të gabuara pa i mësuar. Psalmi 51:1.

Si ilustrim për këtë parim, le të marrim një metal të shkrirë në gjendje të lëngët. Po qe se struktura e formës ku do të hidhet metali ndryshon, atëherë e gjitha ajo do të marrë formë tjetër si rezultat i rënies në atë formë.

Mirë, a është e drejtë që natyra mëkatore e Adamit të kalohet në të gjithë ne?

Adami përfaqësoi racën njerëzore. Meqë ne të gjithë jemi krijuar të lirë dhe me moral, ndoshta përfundimisht edhe ne do të kishim vepruar si Adami.

A nuk ka as edhe një gjë të mirë në njeriun?

Kjo varet nëse e shikon këtë nga këndvështrimi i Perëndisë apo nga ai i njeriut. Perëndia nuk gjen as edhe një gjë të mirë në njeriun, që do ta ndihmonte atë të fitonte një vend në qiell. Për sa i përket drejtësisë ose meritës për në qiell, Perëndia thotë se as edhe një njeri i vetëm nuk është i denjë. Njeriu është i korruptuar krejtësisht. Isaia 1:6.

Çfarë nënkupton me shprehjen «i korruptuar krejtësisht»?

Kjo do të thotë se mëkati ka ndikuar në çdo pjesë të qenies së njeriut, dhe megjithëse ai mund të mos ketë bërë çdo mëkat, ai është i aftë të bëjë. Jeremia 17:9; Rom. 3:10-18; Rom. 7:18. Krahas kësaj, kjo nënkupton se ai është krejtësisht i paaftë të kënaqë Perëndinë, për sa i përket shpëtimit. Rom. 8:8.

Por a do ta fajësojë Perëndia atë person që ka kryer mëkate të tmerrshme si vrasje, dehe, imoralitet dhe kështu me radhë?

Perëndia jo vetëm që sheh atë çfarë ai person ka bërë, por edhe atë çfarë ai është në vetvete. Ajo çfarë ai është, është shumë më e keqe sesa çdo gjë që ai ka bërë ndonjëherë. Një jetë e ndyrë mendimesh, urrejtja për një person tjetër, një shikim me epsh, të gjitha këto janë mëkate të tmerrshme para Perëndisë. Mateu 5:27, 28; Marku 7:21-23; Rom. 8:7, 8. Ato e ndajnë njeriun nga Perëndia. Isaia 59:1,2.

Por a nuk janë disa mëkatarë më të këqinj se disa të tjerë?

Padyshim që ka, por ne nuk duhet ta krahasojmë veten tonë me të tjerët. Ata që e bëjnë këtë nuk janë të mençur. Ne nuk do të gjykojemi në krahasim me të tjerët, por në dritën e shenjtërisë dhe përsosmërisë së Perëndisë. Rom. 2:1-3; 2 Kor. 10:12.

A do të vuajnë të gjithë mëkatarët të njëjtin dënim?

Jo! Të gjithë ata që vdesin në mëkatet e tyre do ta kalojnë përjetësinë në ferr. Sidoqoftë, do të ketë edhe shkallë të dënimit, që varen në mundësitë që një njeri ka pasur për t'u shpëtuar dhe në mëkatet që ai ka bërë. Mateu 11:20-24.

Po paganët që nuk e kanë dëgjuar ndonjëherë Ungjillin?

Perëndia e ka zbuluar Vetën ndaj gjithë njerëzimit në krijimin dhe në ndërgjegjen gjithashtu. Po qe se një pagan jeton sipas ndërgjegjes së tij, Perëndia do t'i dërgojë edhe më

tepër dritë, që ai të shpëtohet. Por paganët e kanë hedhur poshtë njohurinë e Perëndisë së vërtetë dhe kështu adhurojnë idhuj prej druri e guri. Kështu, nuk ka as edhe një pretekst, Rom. 1:20. Pa Krishtin, pagani është i humbur, dhe për këtë arsye misionarët e krishterë shkojnë në mbarë botën me Ungjillin.

Si mund të më provosh se jam mëkatar?

Po qe se përgjigjesh «Jo» në ndonjë prej pyetjeve të mëposhtme, atëherë je mëkatar. Po qe se nuk beson në Krishtin si Shpëtimtari yt dhe si Zoti yt, atëherë je i humbur dhe ke nevojë të shpëtohesh.

1. A e do Perëndinë me gjithë zemër, shpirt, fuqi dhe mendje?
2. A e do komshiun tënd sikurse do vetveten?
3. A do të dëshiroje që shokët e tu të kishin njohuri për mendimin më të keq që ke pasur ndonjëherë?
4. A është jeta jote e shenjtë si në errësirë ashtu edhe në dritë?
5. A vepron ndryshe kur je vetëm dhe ndryshe kur je me të tjerët?
6. A është jeta jote njësoj e pastër, si në shtëpi ashtu edhe larg saj?
7. A ke bërë keq ndonjëherë kur e dije se duhej të bëje mirë?
8. A mund të thuash me ndershmëri: «Kurrë nuk e kam përmendur Emrin e Zotit më kot»?
9. A ke gënjyer ndonjëherë?
10. A je aq i përsosur sa Zoti Jezus Krishti?

NEVOJA PËR SHPËTIM

Cili është qëndrimi i Perëndisë ndaj mëkatit?

Meqë Perëndia është absolutisht i shenjtë, Ai nuk mund ta aprovojë ose ta lejojë mëkatin. Meqë Ai është absolutisht i drejtë, Ai duhet ta dënojë mëkatin kudo që e gjen atë. Ai ka dekretuar se «paga për mëkatin është vdekja». Rom. 6:23.

Cili është qëndrimi i Perëndisë ndaj mëkatarit?

Perëndia i do krijesat që Ai ka bërë. Ndërsa Ai nuk e do mëkatin, përsëri Ai e do mëkatarin. Rom. 5:8.

Cila është dëshira e Perëndisë për të gjithë mëkatarët?

Dëshira e Perëndisë është që ata të gjithë të shpëtohen. Ai nuk dëshiron që ata të humbasin. 2 Pje. 3:9.

Çfarë problemi lindi kur mëkati hyri në botë?

Ai lindi problemin sesi Perëndia do t'i shpëtojë mëkatarët e paperëndishëm dhe ndërkohë të ishte i drejtë në të bërët kështu. Rom. 3:26.

Pse ky përbënte një problem?

Dashuria e Perëndisë dëshiroi shpëtimin e mëkatarëve. Ezeieli 33:11. Përsëri për shkak të shenjtërisë së Tij, Ai nuk mund t'i lejojë krijesat mëkatore të hyjnë në parajsë. 1 Kor. 6:9, 10. Në fakt, drejtësia e Tij kërkon që të gjithë mëkatarët të vdesin për mëkatet e tyre. Heb. 9:27. Atëherë problemi ishte i tillë: si mund të plotësohej dashuria e Perëndisë pa shkelur shenjtërinë dhe drejtësinë e Tij?

Çfarë do të kishte ndodhur po qe se Perëndia nuk do të kishte vepruar?

Të gjithë mëkatarët do të kishin humbur në ferr. Psalmi 9:17.

A nuk është aq i mirë Perëndia saqë të mos dërgojë njerëz në ferr?

Perëndia është i mirë, por gjithashtu Ai është i drejtë dhe i shenjtë. Asnjë nga atributet e Tij nuk mund të triumfojë duke hedhur poshtë atributet e tjera. Dashuria e Tij mund të ushtrohet në një mënyrë të drejtë dhe të shenjtë.

A do të kishte vepruar mirë Perëndia po të mos bënte asgjë?

Po. Atëherë ne të gjithë do të kishim marrë tamam atë çfarë meritonim. Por dashuria e Perëndisë e bëri të vepronte.

Si mund ta zgjidhte Perëndia një problem të tillë?

Ky problem mund të zgjidhej vetëm duke gjetur një zëvendësues të vdiste në vend të mëkatarit fajtor.

Çfarë cilësish duhej të kishte ky zëvendësues?

Para së gjithash, ai duhej të ishte njeri; përndryshe zëvendësimi nuk do të ishte një zëvendësim i drejtë.

Së dyti, ai duhej të ishte njeri pa mëkate. Po të kishte mëkate, ai do duhej të vdiste për mëkatet e veta.

Së treti, ai duhet të jetë Perëndi, meqë Zëvendësuesi duhet të jetë i aftë të heqë një numër të pafund mëkatesh për një numër të pafund njerëzish.

Së fundi, ai duhet të ketë dëshirë të vdesë për mëkatarët; përndryshe Satani do ta akuzonte Perëndinë për vdekjen e një viktime të pafajshme, për rebelët fajtorë.

A ishte e mundur të gjendej një i tillë zëvendësues?

Po, Perëndia gjeti një Zëvendësues, që i plotësoi të gjitha këto kritere në Personin e Birit të Tij të vetëmlindur, Zotin Jezus Krishtin. Isaia 53:4, 5.

VEPRA E KRISHTIT

A ishte Jezusi me të vërtetë njeri?

Po, Ai lindi si fëmijë në një stallë në Betlehem, u rrit në Nazaret, dhe e përfundoi shërbimin e Tij në Jeruzalem.

A ishte Ai pa mëkate?

Po, Ai lindi nga Maria e Virgjër dhe kështu nuk e trashëgoi mëkatën e Adamit. Ai nuk njohu mëkat; Ai nuk bëri as edhe një mëkat; nuk kishte as edhe një mëkat në Të. 2 Kor. 5:21; 1 Pje. 2:22; 1 Gjoni 3:5.

A është Jezusi Perëndi?

Po, Jezusi është plotësisht Perëndi dhe plotësisht njeri. Gjoni 1:1; 10:30; Kol. 2:9; Heb. 1:8.

A deshi Jezusi të vdiste si Zëvendësues për mëkatarët?

Po, Ai shprehu vullnet të plotë të bënte vullnetin e Atit të Tij, edhe po të nënkuptonte vdekje. Psalmi 40:7; Gjoni 10:17, 18.

A mund të shpëtoheshim vetëm nëpërmjet jetës së pamëkatshme të Jezusit?

Jo, mëkatet tona kurrë nuk mund të hiqeshin nëpërmjet jetës së Tij pa mëkate. Gjoni 12:24.

Pse duhej që të vdiste?

Mëkatet tona meritonin vdekje të përjetshme. Ai duhet të marrë dënimin në trupin e Tij mbi kryq. 1 Pje. 2:24.

A kishte ndonjë kërkesë të veçantë përsa i përket vdekjes si zëvendësues?

Po, duhej të derdhej gjaku i Tij. 1 Pje. 1:19.

Pse ishte kjo e domosdoshme?

Perëndia ka urdhëruar që pa derdhjen e gjakut, nuk ka shlyerje të mëkateve? Heb. 9:22.

Ku qëndron rëndësia e gjakut?

Gjaku është jeta e mishit. Derdhja e gjakut të Krishtit tregoi dhënien e jetës së Tij si Zëvendësues për mëkatarët. Levitiku 17:11.

Në fakt, çfarë ndodhi mbi kryq?

Në tre orët e errësirës, Perëndia bëri që të gjitha mëkatet tona të viheshin mbi Zotin Jezus. Ai provoi vdekjen, që këto mëkate meritonin. Lluka 23:44.

Çfarë tha Jezusi në fund të tre orëve?

Ai thirri: «U krye!» Gjoni 19:30.

Çfarë nënkuptoi Ai me këtë?

Ai nënkuptoi se çdo gjë e nevojshme për shpëtim ishte plotësuar, se çdo gjë e nevojshme për shpëtimin e mëkatarëve ishte siguruar. Heb. 10:14.

Çfarë u bë me Jezusin pasi vdiq?

Trupi i Tij u varros në një varr, por ditën e tretë Perëndia e ngriti Atë nga të vdekurit. Lluka 24:1-7; Gjoni 19:42.

Ku qëndron domosdoshmëria e kësaj?

Perëndia tregoi kënaqësinë e Tij të plotë me veprën e Birit të Tij duke e ngritur Atë nga të vdekurit. Rom. 4:25.

A u ngrit Jezusi nga të vdekurit me një trup të vërtetë?

Po, Trupi i Tij ishte trup i vërtetë prej mishi dhe kockash. Lluka 24:39.

A mund të shpëtoheshin njerëzit pa ndodhur ringjallja?

Jo, ringjallja ishte e domosdoshme në mënyrë absolute për shpëtimin e të tjerëve. 1 Kor. 15:14-19.

Çfarë ndodhi pas ringjalljes?

Dyzet ditë më vonë, Shpëtimtari u kthye përsëri në qiell, ku u nderua dhe u përlëvdua nga Perëndia, Ati. Veprat 1:9.

Pastaj Ai dërgoi Frymën e Shenjtë në tokë për të shpallur lajmin e mrekullueshëm, se një rrugë ishte siguruar, nëpërmjet të cilës, të shpëtoheshin mëkatarët fajtorë. Veprat 2:1-4.

RRUGA E SHPËTIMIT

Meqë Krishti e ka mbaruar punën e shpengimit, atëherë a nuk janë të gjithë njerëzit të shpëtuar?

Jo, vepra e Krishtit është e mjaftueshme, në sferën dhe fuqinë e saj, për të shpëtuar të gjithë njerëzit, por është e dobishme vetëm për ata që janë gati ta pranojnë Atë. Kjo mund të ilustrohet me anë të një ngjarjeje nga historia e Amerikës.

Më 1830 Xhorxh Uillson u nxor para gjyqit nga një gjykatë e Shteteve të Bashkuara në Filadelfia për grabitje dhe vrasje, dhe u dënua me varje. Andre Xhakson, President i Shteteve të Bashkuara, e fali atë. Por Uillsoni e refuzoi faljen, dhe insistoi se falja nuk kishte efekt po qe se ai nuk e pranonte atë. Kjo çështje u shtrua para Gjykatës së Lartë, dhe Shefi i drejtësisë Xhon Marshall shkroi vendimin e mëposhtëm: «Një falje është një letër, vlera e të cilës varet nga personi i implikuar. Është e vështirë të supozosh që një person i dënuar me vdekje të refuzojë të pranojë faljen, por në qoftë se ajo refuzohet, ajo nuk është falje. Xhorxh Uillsoni duhet të varet». Dhe e varën. [1]

Pse Perëndia nuk i shpëton të gjithë njerëzit?

Ai dëshiron ta bëjë një gjë të tillë, 1 Tim. 2:4.

Sidoqoftë, Ai ka zgjedhur t'u japë njerëzve të drejtën të zgjedhin për çështjen e shpëtimit. Përndryshe, Ai do të merrte njerëz në qiell që nuk do të dëshironin të shkonin atje, dhe për të tillë kjo nuk do të ishte parajsë.

Çfarë duhet të ndodhë me një person para se të shkojë në parajsë?

Mëkatet e tij duhet të hiqen dhe duhet t'i jepet një natyrë e re, që i bën të mundur atij të shijojë qiellin. Gjoni 3:3, 5.

Si shpëtohet një person?

Shpëtohem i «me anë të hirit nëpërmjet besimit». Ef. 2:8, 9.

Çfarë nënkuptohet me hir?

Hiri është një dhuratë e Perëndisë për njeriun megjithëse njeriu nuk e meriton. Hiri u është dhënë njerëzve që meritojnë të kundërtën. Ai është shpëtimi, që Perëndia i ofron njeriut si dhuratë falas. Rom. 5:8, Ef. 2:7.

Çfarë është besimi?

Besimi është të besosh ose të zësh besë. Është të marrësh shpëtimin si një dhuratë falas prej Perëndisë.

Çfarë duhet të besojë një person me qëllim që të shpëtohet?

Ai duhet të besojë në Zotin Jezus Krisht. Gjoni 3:16, Gjoni 20:30, 31.

A nuk është e mjaftueshme vetëm të besosh se ka Perëndi?

Jo, edhe djajtë e besojnë një gjë të tillë, dhe dridhen, por ata nuk shpëtohen. Jakobi 2:19.

Çfarë nënkuptohet me besim në Jezusin?

Nënkuptohet pohimi i asaj se je mëkatar dhe ke nevojë për shpëtim dhe ta marrësh Zotin Jezus, si shpresën tënde të vetme për shpëtim, duke e pranuar Atë si Zot të jetës tënde. Rom. 10:9.

A nuk është e mjaftueshme të besosh të gjitha faktet historike rreth Jezusit?

Jo, personi mund të besojë gjithçka që thotë Bibla rreth Jezusit dhe përsëri mund të jetë i humbur.

Atëherë, ç'gjë tjetër është e nevojshme?

Besimi i vërtetë përfshin dorëzim të plotë të vetvetes ndaj Jezusit si Zoti dhe Shpëtimtari i vetëm.

A mund të ketë besim një person, por përsëri të mos jetë i shpëtuar?

Sigurisht! Besimi në një objekt të pavlefshëm do të sjellë veçse dëshpërim. Besimi ynë duhet të jetë në Krishtin, po qe se duam të shpëtohemi.

A mund ta bëjë gjithësecili një gjë të tillë?

Shpëtimi u është ofruar të gjithëve, por vetëm ata që pranojnë se meritojnë të humbasin, do të donin të shpëtoheshin. Lluca 19:10.

Çfarë e shkakton bindjen për mëkatin në jetën e një personi?

Fryma e Shenjtë e Perëndisë është Ai që e shkakton bindjen për mëkatin. Gjoni 16:8-11.

Atëherë, çfarë duhet të bëjë ai, që nuk e kupton se është mëkatar?

Ai duhet të lexojë Biblën dhe të jetë i sinqertë. Rom. 10:17.

Atëherë, çfarë ndodh?

Ai do të shohë se është mëkatar dhe se nëse vdes në atë gjendje, do të shkojë në ferr. Gjoni 8:21, 24.

A shpëtohet sa herë që ai e vë re këtë?

Jo, ai atëherë duhet të pendohet dhe të pranojë Zotin Jezus Krisht si Shpëtimtar të tijin. Fja 28:13; Veprat 16:31.

Të shpëtohesh thjeshtë nëpërmjet besimit duket se është shumë e lehtë, apo jo?

Mund të duket se është shumë e lehtë, por ajo është rruga e vetme që Perëndia ka siguruar për shpëtim. Ndërsa ne mund të na duket e lehtë, duhet të kemi parasysh se ishte një ndërmjetësim që i kushtoi shtrenjt Perëndisë; i kushtoi Atij vdekjen e Birit të Tij të vetëmlindur. Kështu, shpëtimi është i lehtë, por ka kushtuar shtrenjt. Isaia 1:18.

Pse Perëndia vendosi që shpëtimi të jepej mbi bazat e besimit?

Ndoshta arsyeja është se besimi në Të është e vetmja gjë e duhur që njerëzit mund të

bëjnë. Madje edhe fëmija mund të besojë.

Por a nuk ekziston ndonjë vepër që personi duhet të bëjë në mënyrë që të shpëtohet?

Jo, nuk ekziston as edhe një vepër e vetme që personi duhet të bëjë. Krishti e përfundoi punën në kryqin e kalvarit. Gjithçka që mëkatari duhet të bëjë është të besojë. Titit 3:5.

Mirë, a nuk është kjo një kontradiktë? Ti thua se nuk duhet të bësh asgjë. Gjithçka që duhet të bësh është të besosh.

Nuk ekziston as edhe një gjë që mund të bësh, që të fitosh ose meritosh aprovimin nga Perëndia. Nuk ekziston asgjë që mund të bësh, që të blesh rrugëtimin ose të ndihmosh të blesh pranimin në qiell. Rom. 4:4, 5.

Besimi është një akt jomeritues. Një person nuk mund të jetë krenar, sepse beson në Zotin; çfarë është më e arsyeshme për një njeri sesa të besojë në Krijuesin e tij? Kështu, besimi e përjashton mburrjen njerëzore, dhe është e vetmja gjë që një person mund të bëjë, pa «kryer ndonjë vepër të mirë», që ai mund të mendojë se do ta çojë në parajsë. Rom. 3:27.

Po thoni se ne nuk shpëtohem nëpërmjet veprave të mira?

Ajo është pikërisht çfarë Bibla thotë: «... jo nga vepra, që të mos mburret askush». Ef. 2:9.

Pse njerëzit nuk mund të shpëtoheshin nëpërmjet veprave të mira?

Njeriu është mëkatar dhe çdo gjë që ai bën është e njollosur nga mëkati. Më e mira që ai mund të bëjë është si një leckë e ndotur para Perëndisë. Isaia 64:6.

Por ta zëmë se unë do të jetoj një jetë në drejtësi që nga kjo ditë, a nuk do të shpëtohesha unë?

Jo, nuk do të shpëtoheshe, sepse Perëndia kërkon atë që është në të kaluarën. Mëkatet e tua në të kaluarën duhet që në një farë mënyre të hiqen nga prania e Perëndisë. Pred 3:15.

Atëherë, po thua se njerëzit e njohur e të kulturuar nuk shkojnë në parajsë?

Të vetmit njerëz që shkojnë në qiell janë ato që pranojnë se janë mëkatarë dhe që pohojnë Jezus Krishtin si Zot dhe Shpëtimtar. Mateu 21:31.

A nuk gjenden disa njerëz që nuk janë aq të mirë sa për qiellin dhe jo aq të këqinj sa të shkojnë në Ferr?

Jo, gjendet vetëm dy klasa njerëzish, të shpëtuar dhe jo të shpëtuar. 1 Kor. 1:18.

Mirë, atëherë, a nuk gjenden disa njerëz që janë tepër të liq për t'u shpëtuar?

Jo, ftesa e Ungjillit i është ofruar gjithë njerëzimit, dhe kushdo që dëshiron, mund të vijë. Isaia 55:7, 1 Tim. 1:15, Heb. 7:25.

A nuk duhet që njeriu të pastrojë jetën e tij para se të shpëtohet?

Për sa kohë që ai mendon se mund ta pastrojë vetë jetën e tij, ai nuk do ta ndiejë nevojën për Shpëtimtarin. Ai thjeshtë duhet të vijë te Krishti ashtu siç është, me mëkatet dhe të gjitha, dhe të marrë faljen dhe paqen. Isaia 1:18; Mateu 9:13; Lluka 19:10.

A nuk mund të shpëtohem po qe se ndjek shembullin e Jezusit?

Jeta e Jezusit ishte pa mëkat. Asnjë njeri nuk është i aftë të ndjekë atë shembull. Për më tepër, e vetmja arsye për të cilën Jezusi vdiq ishte se nuk kishte as edhe një rrugë tjetër për shpëtim. 1 Pje. 2:24.

Po qe se besimi në Jezusin është gjëja e duhur, atëherë pse shumica e njerëzve refuzojnë ta pranojnë Atë?

Vetëm po qe se drita e ungjillit të lavdishëm të Krishtit shkëlqen në to, sepse Satani i ka verbuar mendjet e njerëzve që nuk besojnë. 2 Kor. 4:4. Gjendet një rrugë që i duket e drejtë njeriut, por në fakt, kjo rezulton në vdekje. Fja. 14:32.

A nuk mund të shpëtohet njeriu duke u munduar të mbajë Rregullin e Artë?

Jo, kur Jezusi tha: «Gjithçka, pra, që ju dëshironi t'ju bëjnë njerëzit, ua bëni edhe ju atyre», Ai po u fliste atyre, që tashmë ishin shpëtuar. Ai kurrë nuk pati si qëllim që ky rregull të ishte rruga për në qiell.

Mirë atëherë, a nuk mund të shpëtohem duke zbatuar shëmbëlltyrat e ungjijve dhe duke jetuar sipas Predikimit në Malin nga Mateu 5 deri 7?

Përsëri, këto mësimë u janë drejtuar atyre që tashmë e kanë pohuar Krishtin si Zot. Për t'u bindur atyre, kërkohet jetë Hyjnore, dhe personi e merr këtë jetë, në momentin kur shpëtohet.

Me siguri, ti nuk po vazhdon të më thuash se një person nuk mund të shpëtohet duke mbajtur Dhjetë Urdhëresat?

Askush nuk mund të përmbushë çfarë kërkohet në Dhjetë Urdhëresat. Rom. 3:20.

Çfarë kërkojnë Dhjetë Urdhëresat më konkretisht?

Dhjetë Urdhëresat janë si më poshtë:

1. Nuk do të kesh Perëndi të tjerë para Meje.
2. Nuk do të bësh skulpturë ose shëmbëlltyrë të asnjë gjëje etc.
3. Nuk do ta përdorësh emrin e Zotit, të Perëndisë tënd, kot.
4. Mbaje mend ditën e shtunë për ta shenjtëruar.
5. Do të nderosh atin tënd dhe nënën tënde,
6. Nuk do të vrasësh.
7. Nuk do të shkelësh besnikërinë bashkëshortore.
8. Nuk do të vjedhësh.
9. Nuk do të bësh dëshmi të rreme kundër të afërmit tënd.
10. Nuk do të lakmosh. (Shihni Eksodi 20:1-17).

A nuk janë dhënë Dhjetë Urdhëresat nga Perëndia për popullin e Tij?

Po, janë dhënë, por Ai kurrë nuk pati si qëllim që ata të shërbenin si një mjet për shpëtim. Gal. 2:16, 3:11.

Atëherë, pse i dha Perëndia Urdhëresat?

Ata u dhanë që njerëzit të kuptonin se sa mëkatarë ishin. Ashtu sikurse një vijë e drejtë dallohet nga një vijë e shtrembër, ashtu ligji u tregon njerëzve se sa larg ata janë nga standarti i përsosmërisë së Perëndisë. Rom. 5:20, Gal. 3:19.

A ka ekzistuar ndokush që i ka mbajtur këto ligje në mënyrë të përsosur?
Zoti Jezus Krisht është i Vetmi që i ka mbajtur këto ligje në mënyrë të përsosur.

Atëherë, a nuk shpëtohem duke zbatuar ligjin e Perëndisë?

Jo, ne shpëtohem vetëm nëpërmjet vdekjes, varrosjes dhe ringjalljes së Tij. Ne jemi dënuar dhe mallkuar nga ligji. Gal. 2:21.

Po qe se një njeri do ta mbante ligjin gjatë gjithë jetës së tij, atëherë a do të shpëtohej ai?

Jo, ligji kërkon bindje të vazhdueshme dhe të plotë. Po qe se një person thyen qoftë edhe një urdhëresë të vetme, ai atëherë është fajtor për të gjitha. Jakobi 2:10.

Cili është dënimi për dështimin në mbajtjen e ligjit?

Vdekje, tani dhe përgjithmonë. Gal. 3:10.

A nuk u dhanë Dhjetë Urdhëresat për njerëz të mirë?

Jo! «...që ligji nuk është vënë për të drejtin, po për të pabesët dhe rebelët, për të ligët dhe mëkatarët, për të pamëshirshmit dhe të ndyrët, për ata që vrasin babë e nënë, për vrasësit, për kurvarët, për homoseksualët, për grabitësit, për të rremët, për ata që shkelin betimin, për çdo gjë tjetër që bie në kundërshtim me doktrinën e shëndoshë ...» 1 Tim. 1:9, 10.

Çfarë efekti do të kishin Dhjetë Urdhëresat në ne?

Ato na ndihmojnë të kuptojmë se çfarë mëkatarësh fajtorë jemi, dhe duhet të na bëjë të kërkojmë mëshirë te Perëndia. Rom. 3:19.

Por a duket e arsyeshme që ne të shpëtohem vetëm me anë të besimit dhe jo me anë të besimit plus vepra të mira?

Shkrimi i Shenjtë thotë: «Ai na shpëtoi jo me anë të veprave të drejta që ne bëmë, por sipas mëshirës së Tij...» Titit 3:5.

A thuhet diku në Bibël se besimi pa vepra është i vdekur?

Po, thuhet në Jakobin 2:20.

A nuk tregon kjo se shpëtimi është me anë të besimit plus veprat?

Jo, nuk është ashtu. Mësimi nga ajo pjesë e Shkrimit tregon se një njeri mund të thotë se ka besim, por po qe se nuk tregon vepra të mira, ajo tregon se ai nuk është shpëtuar në të vërtetë. Ai lloj besimi nuk ka shpëtuar ndokënd.

Cili lloj besimi shpëton?

Ai besim që nuk është thjeshtë një gjë që e pohojmë me gojë, por që buron prej zemrës dhe që rezulton në një jetë të re të mbushur me vepra të mira.

Kështu, ti nënkupton që veprat e mira ndjekin shpëtimin, por nuk e sigurojnë atë.

Po, tamam ashtu. Ne nuk shpëtohem me anë të veprave të mira, por shpëtohem për të bërë vepra të mira. Ef. 2:8-10.

A është e nevojshme të jesh anëtar i një kisha me qëllim që të shpëtohesh?

As anëtarësia në të gjitha kishat në qytet nuk do ta shpëtonte një person. «Duhet të lindni përsëri».

Por a nuk kërkon Perëndia që të bashkohemi me një kishë?

Sapo që personi shpëtohet, ai bëhet anëtar i kishës së vërtetë, e përbërë nga të gjithë besimtarët e vërtetë në Zotin Jezus. Pastaj ai duhet të ketë bashkësim me një kishë lokale, ku Krishti pranohet si Kreu i saj dhe Bibla pranohet si e vetmja Fjalë e frymëzuar e Perëndisë, si udhëzuesja jonë e mjaftueshme në të gjitha çështjet e besimit dhe të moralit.

Pagëzimi që kur isha foshnjë a nuk do të thotë se jam shpëtuar?

Pagëzimi nuk është Shpëtimtari. Vetëm Jezus Krishti mund të shpëtojë. Gjoni 14:6.

Por a nuk duhet të pagëzohen njerëzit?

Ata që janë lindur përsëri duhet të pagëzohen. Përkundrazi, në Dhjatën e Re nuk ka ndonjë rast të qartë pagëzimi të njerëzve të pashpëtuar ose të foshnjave.

Atëherë nuk jam shpëtuar as duke marrë pjesë në Darkën e Zotit?

Jo. Përsëri, Darka e Zotit është dhënë vetëm për ata që tashmë janë besimtarë të lindur sërishmi në Zotin Jezus Krishtin.

A po thua se pjesëmarrja në kishë, dhuratat e bamirësisë, pjesëmarrja në ceremoni fetare dhe në rite të ngjashme nuk do të ndikojnë në shpëtimin tim?

Ato nuk do të të ndihmojnë aspak. E vetmja ndihmë për ty do të jetë se do të të ndihmojnë të vish si mëkatar te Jezusi, të pendohesh për mëkatet e tua dhe t'i besosh si Shpresa jote e vetme për parajsën. Veprat 4:12.

[1] Lee, Robert G., Shpëtimtari i mëkatarit (Nashville: Shtypshkronja Brodman, 1950) fq. 35, 36.

VËSHTIRËSI TË PËRGJITHSHME

Si mund të sigurohem nëse Zoti më ka pranuar?

Ai ka premtuar se do të na pranojë, dhe Ai nuk gënjen. «Dhe atë që vjen tek Unë, Unë nuk do ta nxjerr jashtë kurrë». Gjoni 6:37.

Por a nuk duket si të ishte një rreze drite në errësirë kjo puna e besimit?

Jo, ajo është gjëja më e sigurtë në botë. Bankat dhe bizneset mund të dështojnë, qeveritë mund të ndërrohen dhe njerëzit mund të mos i mbajnë premtimet. Por Perëndia nuk e thyen Fjalën e Tij. Ai ka premtuar se do të shpëtojë të gjithë ata që e pranojnë Krishtin me besim. Gjoni 3:18.

A mund të shpëtohem po qe se nuk jam një nga të zgjedhurit?

Ungjilli nuk është për të zgjedhurit, por për të gjithë botën. Perëndia u bën një ofertë të vërtetë për shpëtim të gjithëve atyre, që do ta pranojnë Krishtin si Zot. Do të shpëtohesh po qe se bën atë çfarë thotë Perëndia. Gjoni 3:36.

Do të doja të shpëtohesha, por nuk e di nëse do të mundem ta mbaj atë?

Asnjë nuk e ka fuqinë e duhur për të qëndruar. Sidoqoftë, kur shpëtohesh, Perëndia të jep fuqi të tillë, që nuk e ke pasur kurrë më parë. Çdo besimtar merr Frymën e Shenjtë të Perëndisë, që jeton brenda tij. Për fëmijën e Perëndisë, fuqia për të jetuar jetën e krishterë vjen nga Fryma e Shenjtë. Rom. 8:14.

Ta zëmë se kam kryer mëkatin e pafalshëm?

Mëkati i pafalshëm, sipas Zotit Jezus, ishte të thojë se mrekullitë, që Ai bëri, ishin kryer në fuqinë e djallit. A e ke thënë një gjë të tillë ndonjëherë? Nëse jo, atëherë ti nuk e ke kryer mëkatin e pafalshëm. Mateu 12:31, 32. Por në qoftë se vdes dhe e ke hedhur poshtë Krishtin, atëherë ke kryer një mëkat aq serioz, saqë për të nuk ka falje. Marku 8:36, 37.

Por besimi në Krishtin nënkupton se duhet të heq dorë nga shumë gjëra, apo jo?

Krishti nuk vjen të vjedhë, vrasë apo të shkatërrojë, por që të japë jetë të përjetshme dhe ta japë atë me bollëk. Gjoni 10:10.

Njëherë një marinar i pashpëtuar i tha një shoku të tij të krishterë: «Nuk mund ta përballoj koston e të qenurit i krishterë». Dhe përgjigjja e shokut ishte: «A e ke përballuar ndonjëherë koston e të mos qenurit i krishterë?»

Por ka kaç shumë hipokritë në kishë.

Mos i konsidero të gjithë hipokritë vetëm sepse gjenden disa të hipokritë. Për më tepër këmbëngul që të jesh në veprim për Zotin.

Disa herë mendoj se kam besuar në Zotin, por a kam besuar siç duhet?

Po qe se nuk ke ndonjë shpresë tjetër për parajsën përveç Jezus Krishtit, po qe se je penduar për mëkatet e tua, po qe se i ke përkushtuar veten Atij, atëherë ke besuar në atë që duhet.

Po sikur të vendos të shpëtohem dikur nga fundi i jetës?

Katër pjesë nga Shkrimet e Shenjta i përgjigjen kësaj pyetjeje.

1. «Mos u mburr me ditën e nesërme, sepse nuk e di çfarë mund të sjellë një ditë». Fja. 27:1.
2. «Njeriu që fortëson qafën kur qortohet, do të thyhet papritmas patjetër». Fja. 29:1.
3. «Por kujto Krijuesin tënd në ditët e rinisë sate, para se të vijnë ditët e këqija dhe të arrijnë vitet për të cilat ke për të thënë: Nuk gjej asnjë kënaqësi në to». Predikuesi 12:1.
4. «Ja, pra, koha e pëlqyer, ja, pra, dita e shpëtimit». 2 Kor. 6:2b.

A nuk ka ndonjë rrugë tjetër përveç se nëpërmjet Jezu Krishtit?

Nuk ka as edhe një rrugë tjetër. 1 Tim. 2:5, 6.

MARRËDHËNIA DHE BASHKËSIMI

A mëkatojnë të krishterët?

Po, të krishterët mëkatojnë çdo ditë në mendim, fjalë dhe vepra. Ata janë fajtorë për mëkatet që bëjnë pa dijeni dhe për ato me dijeni.

A duhet të mëkatojë i krishteri?

Jo, vullneti i Perëndisë është që të krishterët të mos mëkatojnë. 1 Gjoni 2:1.

Kur një i krishterë mëkaton, a e humbet shpëtimin e tij?

Jo, shpëtimi është dhurata falas nga Perëndia dhe sapo të të jepet njëherë, nuk të merret përsëri. Rom. 6:23.

Por a nuk duhet të paguhet dënimi për këto mëkate?

Jezus Krishti e pagoi dënimin për këto mëkate kur Ai vdiq në Kryqin e Kalvarit. Perëndia nuk kërkon që dënimi të paguhet dy herë.

Atëherë, ti po thua se i krishteri është përsëri një fëmijë i Perëndisë, megjithëse mëkaton?

Po, marrëdhënia e tij në familjen e Perëndisë është e përhershme. Kur në një familje lind një bir, ai do të jetë gjithmonë bir i atyre prindërve. Ai ndoshta mund të mos i nderojë ata me sjelljen e tij, por ai prapëseprapë është biri i tyre. E njëjta gjë është në familjen Hyjnore; marrëdhënia vendoset me anë të lindjes së re dhe nuk ekziston asgjë që mund ta ndryshojë atë. Gjoni 1:12.

Atëherë, çfarë ndodh kur një i krishterë mëkaton?

Ajo çfarë ndodh është se bashkësimi me Zotin prishet. 1 Gjoni 1:6.

Çfarë është bashkësimi?

Bashkësimi është atmosfera e lumtur e familjes, e cila vjen nga të gjithë anëtarët, të cilët kanë të njëjtat interesa dhe ndajnë gjëra të përbashkëta. Kini parasysh ilustrimin e mëposhtëm. Një gjykatës në gjykatë zbulon se një hajdut është fajtor dhe kështu e dënon atë me 12 muaj në burg. Kur gjykatësi kthehet në shtëpi, ai merr vesh se djali i tij i vogël ishte sjellë keq atë ditë. Por a e dënon ai atë me 12 muaj në burg? Jo, ai nuk vepron si gjykatës, por si baba në familje. Fëmija është përsëri biri i tij, megjithëse ka bërë gabim. Për shkak të mëkatit, atmosfera e lumtur e familjes është prishur dhe mbetet e tillë derisa mëkati të rrëfëhet dhe të falet. Kështu, ndoshta fëmija dërgohet në dhomën e tij dhe qëndron atje derisa ai të pranojë gabimin. Pika e rëndësishme këtu është se marrëdhënia këtu nuk është prekur, por bashkësimi është çenuar.

Kur një person është i pashpëtuar, Perëndia është Gjykatësi i tij. Por kur personi shpëtohet, atëherë Perëndia është Ati i tij.

Atëherë, a po thua se po qe se personi shpëtohet njëherë, ai nuk mund të humbasë shpëtimin?

Kjo është çfarë thotë Bibla. «Ata nuk do të humbasin kurrë». Gjoni 10:28. «ai nuk vjen në gjyq, por ka kaluar nga vdekja në jetë». Gjoni 5:24, Rom. 8:38, 39; 2 Tim. 1:12; 1 Pje. 1:5; Juda 24, 25.

A ndodh që një person të vendosë të shpëtohet dhe pastaj të ndryshojë mendje?

Kur një person ia ka përkushtuar jetën e tij Zotit Jezus Krisht, atëherë shpëtimi i tij i përhershëm bëhet përgjegjësia e vetme e Shpëtimtarit. Gjoni 6:39. Zoti ka premtuar që ta marrë atë në parajsë. Dhe për arsye se Fryma e Shenjtë brendabanon në besimtarin e vërtetë, ai kurrë nuk do të ndryshojë mendje rreth të qenurit i shpëtuar.

A do të thotë kjo se një i krishterë mund të bëjë gjithfarë mëkati që ai dëshiron dhe prapëseprapë të jetë i shpëtuar?

Një i krishterë i vërtetë nuk dëshiron të mëkatojë, sepse ai ka një natyrë të re që e urren mëkatin. 2 Kor. 5:17.

Ta zëmë se një i krishterë vazhdon të mëkatojë dhe kjo i është bërë zakon?

Në rast se një person vazhdon të bëjë këtë lloj jete, atëherë kjo është dëshmi e vërtetë se ai nuk është shpëtuar vërtetë që në fillim. 1 Gjoni 3:9, 10.

A mund të mëkatojë një i krishterë dhe t'ia dalë mbanë me të?

Jo, ai nuk mund t'ia dalë mbanë. Ndërsa është e vërtetë që dënimi ligjor për mëkatet e tij është paguar njëherë e përgjithmonë në Kalvar, është gjithashtu e vërtetë që Perëndia ushtron disiplinim prindëror ndaj fëmijëve të Tij që gabojnë. Gal. 6:7, 8.

Si i disiplinon Perëndia fëmijët e Tij?

Disa herë është nëpërmjet sëmundjeve ose armiqësisë dhe në rastet ekstreme nëpërmjet vdekjes. 1 Kor. 11:30.

Cilat janë pasojat e mëkatis në jetën e besimtarit?

Po. Ai humbet gëzimin e tij. Lutjet e tij pengohen. Frytshmëria e tij është shteruar. Drejtimi i tij zyrtësohet. Ai vuan nga turpi dhe keqardhja. Mundësitë neglizhohen dhe privilegjet të zbriten. Së fundi dëshmia e tij si besimtar merr fund.

A ka ndonjë pasojë të përrjetshme mëkati në jetën e besimtarit?

Po, ai vuan humbje në Gjykimin nga Krishti. 1 Kor. 3:15; 2 Kor. 5:10.

Ta zëmë se një i krishterë vdes pa rrefyer mëkatet e tij?

Siç e kemi përmendur më lart, dënimi për gjithë mëkatin e besimtarit është paguar nga Zoti Jezus. Kur Ai vdiq, të gjitha mëkatet e të krishterit ishin në të ardhmen. Meqë Ai pagoi të gjithë dënimin, ne mund të themi se Ai vdiq për të kaluarën, të tashmen dhe të ardhmen e besimtarit.

Sidoqoftë, mëkatet e parrëfyera do të rezultojnë në humbje të shpërblimit në Gjykimin nga Krishti.

A është e mundur për të krishterin të shkasë nga besimi?

Po, çdo fëmijë i Perëndisë mund të endet larg Perëndisë.

Si mund të mbrohem nga endja në besim?

Duke lexuar Fjalën e Perëndisë, duke kaluar kohë në lutje dhe duke qëndruar në bashkësim me njerëzit e Perëndisë.

Cili është ilaçi për rrëshqitjen?

Ilaçi për rrëshqitjen është rrëfimi dhe braktisja e mëkatis dhe, nëse e mundur, shpagimi i mëkateve të kryera.

SI TA DI ME SIGURI?

Po të besoj në Krishtin si Zot dhe Shpëtimtar, çfarë do të ndodhë brenda meje që të më tregojë që jam shpëtuar?

Po qe se nënkupton ndonjë ndjenjë misterioze ose një përvojë emocionale, atëherë ka shumë mundësi që nuk do të ndodhë asgjë e tillë.

Atëherë, si ta di se jam shpëtuar?

Në një mënyrë shumë të thjeshtë. Perëndia thotë se Ai i shpëton ata që besojnë në Zotin Jezus. Sapo të besosh në Të, ti e di se je shpëtuar sepse Perëndia e ka premtuar diçka të tillë. 1 Gjoni 5:10-12.

Ti do të thuash që unë nuk mund ta ndiej atë në trupin tim?

Pikërisht ashtu. Akti i vërtetë i shpëtimit ndodh në parajsë. Ai është vendi kur regjistrohet ky fakt. Kur Perëndia e sheh besimin tënd, Ai të shfajëson.

Por a nuk duhet të ndihet ndryshe ai që shpëtohet?

Sigurisht, që po, por ndjenjat nuk janë dëshmia e vërtetë e shpëtimit të tij. Një person nuk do të ndihet i lumtur derisa ai ta dijë se është shpëtuar. Rregulli është ky:

Shpëtimi nëpërmjet besimit në Krishtin.

Siguri nëpërmjet premtimit të Perëndisë.

Gëzim si rezultat i kësaj sigurie.

Pastaj personi e di me siguri se është shpëtuar nëpërmjet premtimeve të Perëndisë në Bibël?

Ajo është rruga dhe mënyra më e mirë nëpërmjet të cilës ai e di me siguri se është shpëtuar. 1 Gjoni 5:13.

A po thua se ndjenjat nuk janë një tregues i saktë?

Problemi me ndjenjat është se ato janë të paqëndrueshme. Sot një person mund të ndihet se është shpëtuar dhe ditën tjetër nuk ndihet kështu.

Fjala e Perëndisë nuk ndryshon kurrë. Atëherë, sa më mirë është ta bazojmë sigurinë e shpëtimit në Fjalën e Perëndisë.

A është Bibla e vetmja nëpërmjet të cilës mund ta dimë se jemi shpëtuar?

Jo, gjenden edhe disa të tjera.

1. Dashuria për të krishterët e tjerë. 1 Gjoni 3:14.

2. Dashuria e re për shenjtërim. Rom. 7:22.

3. Urrejtja ndaj mëkateve. Rom. 7:24.

4. Një vazhdimësi e qëndrueshme në besim. 1 Gjoni 2:19.

5. Dëshmia e brendabanimit nga Fryma e Shenjtë. Rom. 8:14, 16.

A ndodh që dikush të jetë shpëtuar dhe të mos e dijë?

Është e mundshme që një person vërtetë të ketë lindur përsëri dhe të mos e dijë, ose për arsye të mësimi të pasaktë ose për arsye të dyshimeve në mendjen e tij nga Satani.

A ndodh që një person të mendojë se është shpëtuar por në të vërtetë nuk është

shpëtuar?

Sigurisht, shumë njerëz mendojnë se janë shpëtuar për arsye të karakterit ose veprave të tyre, por në fakt ata nuk janë shpëtuar aspak. Mateu 7:22, 23.

A është e nevojshme të dimë ditën dhe orën kur u bëmë besimtar?

Jo, nuk është e nevojshme. Shumë njerëz kanë një përvojë kaq të dallueshme sa që ata janë të aftë të tregojnë vendin dhe kohën e saktë të shpëtimit. Të tjerë mund të mos e mbajnë mend kur i besuan Shpëtimtarit. Gjëja e rëndësishme është të jemi të aftë të themi: «Pikërisht tani e di që jam shpëtuar, sepse besimi im është veçse në Zotin Jezus Krishtin.»

A kanë ndonjëherë të krishterët dyshime për shpëtimin e tyre?

Shumica e të krishterëve u janë nënshtruar dyshimeve nga Satani dikur pas konvertimit.

Çfarë duhet të bëjë dikush kur ai është i zhytur në dyshime?

Gjëja më e mirë është të citojë nga Shkrimet e Shenjta që t'u përgjigjet dyshimeve. Kur Satani mundohet ta bëjë besimtarin të dyshojë për shpëtimin e tij, në këtë rast besimtari duhet të citojë premtime nga Ungjilli, si në Gjonin 5:24, i cili i siguron të gjithë ata që e pranojnë Zotin Jezus për shpëtimin e tyre. Ashtu sikurse Zoti përdori Fjalën e Perëndisë kundër Satanit në shkretëtirë, ashtu edhe ne duhet të përdorim Biblën për të hedhur poshtë gënjeshttrat e tij dyshuese. Mateu 4:4, 7, 10.

Çfarë duhet të bëj, në qoftë se nuk jam i sigurtë nëse e kam pranuar me të vërtetë Krishtin?

Ti duhet ta zgjidhësh atë çështje që tani duke thënë nga zemra: «Zot në qoftë se nuk të kam besuar ndonjëherë Ty, unë tani këtu të pranoj si Zotin dhe Shpëtimtarin tim».

SHENJTËRIMI

A duhet të jetojë një jetë të shenjtë një person me qëllim që të bëhet i krishterë?

Jo, mëkatari nuk mund të bëjë jetë të shenjtë derisa ai të shpëtohet.

A pret Perëndia nga të krishterët të jetojnë jetë të shenjta?

Ai me siguri që po. 1 Thes 4:3, Titit 2:11-13.

A ka ndonjë të krishterë që jeton një jetë të përsosur pa mëkate?

Asnjë i krishterë nuk jeton pa mëkat. 1 Gjonin 1:8, 10. Zoti Jezus Krishti është i vetmi Person që ka jetuar një jetë të përsosur.

Atëherë, ku qëndron dallimi midis besimtarit dhe jobesimtarit?

Besimtari ka një natyrë të re, që e merr kur shpëtohet. Shkrimet e Shenjta e quajnë këtë «natyrë hyjnore». 2 Pje. 1:4.

Cili është ndryshimi midis këtyre dy natyrave?

Natyra e vjetër është e keqe e pashërueshme dhe vazhdimisht kërkon ta tërheqë rrëshqitazi të krishterin për në mëkat. Rom. 7:21.

Natyra e re është e aftë për të bërë mirë dhe kërkon ta udhëheqë besimtarin në udhët e

shenjtërimit. Rom. 7:22.

Pse e lejon Perëndia natyrën e ligë pas shpëtimit?

Natyrë e vjetër na mëson për kotësinë e vetes sonë dhe për dobësitë dhe na bën të jemi vazhdimisht të varur në Zotin për forcë për t'i rezistuar tundimit. Rom. 7:24.

A tundohen të krishterët?

Po, të gjithë të krishterët tundohen. 1 Kor. 10:13.

A duhet që i krishteri të bjerë pre tundimit?

Jo, një i krishterë mëkaton kur ai dëshiron. Ai e ka fuqinë nga Fryma e Shenjtë që jeton në të dhe kjo fuqi është e mjaftueshme për ta çliruar atë nga të gjitha tundimet. Gal. 5:17.

Cili është qëndrimi i Perëndisë ndaj natyrës së vjetër?

Perëndia e pa se meritonte vdekjen, kështu Ai e dënoi atë në Kryqin e Kalvarit. Ai nuk mundohet ta reformojë atë, përmirësojë apo pastrojë atë. Është krejtësisht e pashpresë dhe kështu Perëndia e sheh atë si të dënuar me vdekje kur Krishti vdiq. Rom. 6:6.

Çfarë qëndrimi duhet të mbajë besimtari ndaj natyrës së vjetër?

Ai duhet t'i japë asaj vendin e vdekjes; domethënë, kurdoherë që natyra e vjetër mundohet t'i tregojë të krishterit çfarë të bëjë, ai duhet të refuzojë t'i bindet asaj, që është dënuar nga Perëndia. Rom. 6:11, 12.

Çfarë qëndrimi duhet të mbajë besimtari ndaj natyrës së re?

Ai duhet ta ushqejë atë, ta kultivojë dhe inkurajojë nëpërmjet studimit të Shkrimeve, duke kaluar kohë në adhurim dhe lutje, duke i shërbyer Zotit dhe kështu me radhë duke bërë gjëra që janë të kënaqshme për Zotin. Gal. 5:22, 23.

Shkurtimisht, cili është sekreti i të jetuarit të jetës së shenjtë të krishterë?

Sekreti është në të qenurit i zënë me Zotin Jezus në adhurim. Ne bëhemi si ajo që adhurojmë. Shenjtërimi nuk arrihet njëherë e përgjithmonë; ai është një proces që zgjat gjithë jetën. 2 Kor. 3:18.

A mund të japësh të tjera udhëzime praktike për të bërë një jetë të shenjtë?

1. Mbro jetën e mendimit. Ti mund të kontrollosh çfarë mendon. Filipianëve 4:8.
2. Mos i siguro ndonjë gjë mishit. Rom. 13:14.
3. Kujto që Krishti jeton në ty. Kol. 1:27.
4. Në momentet e tundimit, bëji thirrje Zotit për çlirim. Mateu 14:30.
5. Ji i zënë për Zotin. Predikuesi 9:10.
6. Përfshihu në ndonjë ushtrim fizik. 1 Tim. 4:8.

Por a nuk duhet që i krishteri të mbajë Dhjetë Urdhëresat me qëllim që të jetojë një jetë të shenjtë?

Shkrimet e Shenjta na mësojnë se besimtari nuk është nën Dhjetë Urdhëresat si ligj i jetës. Rom. 6:14.

1. Qëllimi i dhënies së ligjit është që njerëzit të kuptojnë se janë mëkatarë dhe jo për t'i

bërë të shenjtë.

2. Ligji i dënon me vdekje të gjithë ata që nuk e mbajnë atë në mënyrë të përsosur. Askush nuk mund të jetë nën ligjin pa qenë edhe nën këtë mallkim.

3. Krishti e pagoi dënimin e ligjit, që shkelëm, dhe tani ligji s'ka çfarë t'i thotë më fëmijës së Perëndisë. Rom. 10:4; Gal. 3:13.

A do të thotë kjo se të krishterët mund të shkojnë e të kryejnë vrasje dhe të bëjnë tradhëti bashkëshortore?

Jo, aspak. I krishteri nuk ka dëshirë t'i kryejë të tilla gjëra për arsye të jetës së tij të re. Njerëzit nën ligjin jetojnë nën frikën e dënimit. Njerëzit nën hirin janë forcuar nga dashuria e Krishtit. Dashuria është një motiv shumë më i fortë se frika. Njerëzit mund të bëjnë për dashurinë atë çfarë frika kurrë nuk e bën.

Po qe se Dhjetë Urdhëresat nuk janë rregulli i jetës së besimtarit, atëherë cili është rregulli i besimtarit?

Jeta dhe mësimet e Jezusit janë udhëzues dhe model për të krishterët. 1 Gjoni 2:6.

Ku ndryshojnë mësimet e Jezusit nga ato të Ligjit?

Përgjigja e kësaj gjendet në kapitullin e pestë të Mateut. Ligji thotë: «Mos shkel kurorën». Jezusi thotë: «Kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar, ka shkelur kurorën me të në zemrën e vet». Shihni vargjet 27, 28.

Ligji thotë: «Sy për sy dhe dhëmb për dhëmb». Jezusi thotë: «Mos i rezisto të ligut, në qoftë se dikush të qëllon mbi faqen e djathtë, ktheja dhe tjetrën». Shihni vargjet 38, 42.

Ligji thotë: «Duaje të afërmin tënd dhe urreje armikun tënd». Jezusi thotë: «Duani armiqtë tuaj». Shihni vargjet 43, 44.

A është e mundur të jetojmë ashtu siç na mëson Jezusi?

Nga ana njerëzore është e pamundur. Por Zoti u ka dhënë Frymën e Shenjtë të gjithë besimtarëve, kështu ata e kanë fuqinë të jetojnë në këtë mënyrë mbinatyrore. 1 Kor. 6:19; Gal. 5:16, 17.

QËNDRIMI DHE GJENDJA

Po qe se besimtarët vazhdojnë të mëkatojnë, si mund t'i marrë Perëndia në parajsë?

Të gjithë ata që besojnë në Krishtin kanë një qëndrim të përsosur para Perëndisë, madje edhe në qoftë se gjendja e tyre mund të jetë larg përsosmërisë. Kol. 2:10.

Çfarë nënkuptohet me qëndrim të besimtarit?

Nënkuptohet pozita e favorit të plotë që ai ka me Perëndinë për arsye se ai është në Krishtin. Rom. 5:1, 2.

I krishteri nuk ka ndonjë të drejtë ose meritë në vetvete për të qëndruar para Perëndisë. Titulli i tij i vetëm për në parajsë mbështetet në Personin dhe Veprën e Zotit Jezus. Kështu Perëndia na pranon, jo për atë se kush jemi ose çfarë jemi, por për arsye se i përkasim Krishtit. Ef. 1:6.

Si është e mundur që Perëndia t'i shohë njerëzit e padrejtë si të drejtë?

Ai mund ta bëjë këtë sepse Krishti e pagoi dënimin për mëkatet në Trupin e Tij mbi Kryq. Ef. 2:13.

A na e mëson Bibla një gjë të tillë?

Po, në mënyrë të dallueshme kjo theksohet në 2 Kor. 5:21.

«Sepse Ai (Perëndia) bëri të jetë mëkat për ne Ai (Krishti) që nuk njihte mëkat që ne të bëhemi drejtësia e Perëndisë në Të».

Atëherë, me sa kuptoj Perëndia i pranon të gjithë besimtarët, për arsye se ata vijnë tek Ai në Personin e Birit të Tij?

Po, tamam ashtu. Krishti është e vetmja rrugë për në qiell.

«Qëndroj në meritën e Tij
Nuk njoh ndonjë tjetër qëndrim,
As atë se ku banon lavdia
Në Tokën e Emanuelit tim».

Për sa kohë e gëzon besimtari këtë qëndrim para Perëndisë?

Ai e shijon atë për sa kohë që Krishti e shijon atë, sepse ai është në Krishtin, i pranuar në të Dashurin. Ef. 1:13, 14.

Çfarë nënkuptohet me gjendje të besimtarit?

Kjo nënkupton gjendjen e tij të përditshme këtu mbi tokë. Ashtu sikurse qëndrimi i tij është çfarë ai është në Krishtin, ashtu edhe gjendja është çfarë ai është në vetvete.

A është pa mëkate gjendja e besimtarit?

Jo, gjendja e besimtarit shpeshherë është shumë larg nga çfarë duhet të jetë. Kol. 3:8, 9.

Cili është vullneti i Perëndisë për sa i përket gjendjes së besimtarit?

Vullneti i Perëndisë është që gjendja e tij të rritet gjithnjë e më tepër në ngjashmëri me qëndrimin. Ky është një proces që duhet të ndodhë vazhdimisht gjatë gjithë jetës së krishterë. Kol. 3:1.

A korrespondon ndonjëherë gjendja e besimtarit me qëndrimin e tij?

Po, kur Krishti ta marrë atë në shtëpi në qiell, gjendja e tij do të jetë aq e përsosur sa pozita e tij. 1 Gjoni 3:2.

Cila është arsyeja që i krishteri duhet të dëshirojë të ketë një gjendje që korrespondon gjithnjë në rritje me qëndrimin e tij?

Dashuria e tij për Krishtin duhet ta bëjë atë ta dëshirojë këtë. Gjoni 14:15.

PAS SHPËTIMIT—ÇFARË?

Cila është gjëja e parë që një person duhet të bëjë pasi ai ka besuar në Krishtin?

Gjëja e zakonshme që ai mund të bëjë është të falënderojë Zotin për shpëtimin e frymës së tij. Lluka 17:14-19.

A është e nevojshme të pohojmë Krishtin para të tjerëve?

Pohimi nuk është i nevojshëm për të marrë shpëtimin, por sigurisht është i nevojshëm për rritje në jetën e krishterë. Kushdo që ka turp të pohojë Shpëtimtarin nuk mund të presë të avancojë në gjërat e Perëndisë. Mateu 10:32, 33; Rom. 10:9, 10; 1 Pje. 3:15.

Si duhet ta pohojë një person Krishtin?

Është thjeshtë një çështje e të treguarit të tjerëve çfarë gjërash të mëdha Zoti ka bërë për ty. Marku 5:19.

Sa kohë duhet të presë një i shpëtuar që të pagëzohet?

Bindja duhet të jetë e menjëhershme. Pagëzimi është identifikimi në mënyrë publike me Krishtin në vdekjen, varrosjen, dhe ringjalljen e Tij. Nëpërmjet këtij veprimi, ne tregojmë se meritoni të vdisim, por Krishti vdiq për ne. Kështu, kur Ai vdiq, ne vërtetë vdiqëm, sepse Ai vdiq në vendin tonë. Ne dëshmojmë se ne po ashtu, u varrosëm me Të, dhe se u ngritëm me Të për të ecur në rinimin e jetës. Rom. 6:3-10.

A na shton pagëzimi ndonjë meritë para Perëndisë për sa i përket shpëtimit?

Jo, pagëzimi është një akt bindjeje ndaj mësimit të Zotit Jezus. Ato besimtarë që vdesin pa u pagëzuar do të mbesin të papagëzuar në të gjithë përjetësinë.

Si e di një i saposhpëtuar se me cilën kishë duhet të bashkohet?

Së pari, duhet të kuptojë se ai është bërë një pjesë e kishës së vërtetë, Trupit të Krishtit, sapo që është shpëtuar. 1 Kor. 12:13.

Krahas kësaj, ai duhet të kërkojë të identifikojë veten me një kishë lokale, ku Krishti është pranuar si Koka, ku Bibla pranohet si i vetmi udhëzues, ku pagëzimi biblik (jo pagëzimi i foshnjave) dhe Darka e Zotit zbatohen, ku shërbimi i mirë i mësimit zbatohet, dhe ku Ungjilli shpallet me besnikëri.

Në lidhjet e tij me të krishterët, ai duhet të ndiejë një ndjenjë të thellë përgjegjësie për të kontribuar në mbajtjen e bashkësitimit me shërbim me dashuri, me lutje të zjarra dhe dhënie sakrifice.

Cilat konsiderohen gjërat më të rëndësishme, që një i krishterë duhet të bëjë çdo ditë?

Kalo kohë në Fjalën e Perëndisë dhe në lutje çdo ditë, dhe rrëfe dhe braktise mëkatit kurdoherë që depërton në jetë. Psalmi 119:9, 11.

DISHEPULLIMI

Çfarë pret Zoti nga një person i shpëtuar?

Ai pret përkushtim total të personit. Ai pret që personi të shkojë kudo që Ai e drejton, të bëjë çfarëdo që Ai i thotë, të jetë çfarë Ai dëshiron që të jetë. Ai pret që besimtari të braktisë gjithçka që ai ka, të marrë kryqin dhe të ndjekë Krishtin. Rom. 12:1, 2.

A është e arsyeshme që Perëndia të presë diçka të tillë nga besimtari?

Po, ky është reagimi i vetëm i një besimtari ndaj Zotit.

A duhet të mendojë një person për vetveten?

Përgjegjësia jonë kryesore në jetë është të kënaqim Perëndinë. Po qe se ne kërkojmë Mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e Tij, Ai do të shohë se ne kemi disa nevoja të përditshme. Mateu 6:33.

A do të thotë kjo se duhet të shkoj në fushën e misionit?

Edhe mund të nënkuptojë një gjë të tillë. Por ajo nënkupton se ti duhet të kesh dëshirë të shkosh. Lluka 9:23-26

Por unë shoh kaq shumë të krishterë që po shijojnë rehatinë dhe gjërat luksoze të botës, dhe nuk duket se janë të tërë për Krishtin.

Ti nuk duhet ta krahasosh veten me të krishterët e tjerë. Shembulli për ty është Zoti Jezus, dhe duhet të ndjekësh hapat e Tij. Lluka 14:25-35.

A dëshiron Krishti me të vërtetë që ne të «urrejmë» të afërmit tonë?

Ai pret që dashuria jonë për Të të jetë kaq e madhe saqë të mos krahasohet me dashuritë e tjera. Lluka 14:26.

A mund ta pranoj Jezusin vetëm si Shpëtimtar dhe jo si Zot?

Shkrimet e Shenjta nuk na japin ndonjë inkurajim për një qëndrim të tillë. Po qe se Zoti Jezus nuk është i vlefshëm për gjithçka, atëherë Ai nuk është i vlefshëm për asgjë.

Atëherë, shpëtimi përfshin një nënshtrim të plotë ndaj Krishtit?

Është pikërisht ashtu. Asgjë më pak nuk do të ketë rezultat.

William MacDonald për më shumë sesa 40 vjet ka folur qartas dhe ka shkruar direkt rreth çështjeve kryesore të Krishterimit. Duke lënë një karrierë të mirë në biznes tek "këmba e kryqit," ai ka udhëtuar në mbarë botën duke shpallur pasuritë e papërshkrueshme të Krishtit. Ai ka shkruar më shumë sesa 60 libra dhe një numër të pafund artikujsh. Librat e tij karakterizohen nga një qartësi e mrekullueshme që do të thotë që Z. MacDonald ka investuar shumë kohë në Fjalën e Perëndisë. Disa libra të tij janë botuar në Shqip duke përfshirë:

A ia vlen të lutesh?
Krishti e deshi Kishën.
Perëndia u përgjigjet pyetjeve të njeriut.
Le t'ju prezantoj me Biblën.
Një herë në Krishtin, në Krishtin përgjithmonë.
Ja Dallimi.
Dishepullimi i Vërtetë.
Komentari i Biblës për Besimtarët

Për shumë vjet ai ka jetuar një jetë lutjesh në Marinën e Shteteve të Bashkuara, në botën e biznesit dhe si mësues e presidenti i Shkollës Biblike "Emmaus".